RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3058/74

af 2. december 1974

om åbning, fordeling og forvaltning af et toldkontingent for rå eller ufabrikeret »flue-cured«-tobak af sorten Virginia med oprindelse i udviklingslande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved den fælles hensigtserklæring om udvikling af handelsforbindelser med Sri-Lanka, Indien, Malaysia, Pakistan og Singapore [1], har Fællesskabet erklæret sig rede til at søge egnede løsninger på de problemer, der måtte opstå på det handelsmæssige område for de nævnte lande;

dels er den omhandlede råtobak for flere asiatiske lande inden for Commonwealth og særlig for Indien, en vigtig eksportvare, for hvilken handelsudvekslingerne risikerer at blive påvirkede som følge af udvidelsen af Fællesskabet; dels er de pågældende lande blandt dem, der rammes hårdest af den øjeblikkelige økonomiske krise; den generelle præferenceordning kan udgøre en løsning på problemer af denne art og det vil derfor være hensigtmæssigt undtagelsesvist i en overgangsperiode at lade denne tobakstype være omfattet af den generelle præferenceordning;

Det europæiske økonomiske Fællesskab har inden for rammerne af UNCTAD tilbudt at indrømme toldpræferencer for visse forarbejdede landbrugsvarer, der henhører under kapitel 1—24 i den fælles toldtarif og har oprindelse i udviklingslande; den præferencebehandling, som dette tilbud indebærer, består dels — for visse varer, der er omfattet af den i forordning (EØF) nr. 1059/69 fastlagte handelsordning — af en nedsættelse af det faste element, der pålignes disse varer i medfør af den nævnte forordning, og dels — for varer, der omfattes af den fælles told — af en nedsættelse af denne told; præferentielle indførsler af de pågældende varer kan ske uden mængdemæssige begrænsninger; der bør dog på grund af, på den ene side, tobaksektorens følsomhed i almindelighed, og på den anden side nødvendigheden af at sikre de associerede landes interesser, fastsættes en særlig ordning for råtobak af sorten »Virginia flue-cured«, som består i nedsættelse af den told, der anvendes på denne vare inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent;

det omhandlede tilbud indeholder en klausul, som fastslår, at Fællesskabet har fremsat det ud fra den antagelse, at alle de vigtigste industrialiserede lande, som er medlemmer af OECD, deltager i indrømmelsen af præferencer og vil gøre sig tilsvarende bestræbelser i så henseende; desuden fremgår det særligt af de konklusioner, der er truffet inden for UNCTAD, at dette tilbud, samtidig med at det er af midlertidig karakter, ikke udgør en bindende forpligtelse, og især at det senere helt eller delvis kan trækkes tilbage; denne mulighed kan blandt andet anvendes for at afhjælpe ugunstige tilstande, som kunne indtræffe i de associerede lande som følge af anvendelse af iværksættelsen af den generelle præferenceordning;

toldpræferencerne har været anvendt siden andet halvår af 1971; for den pågældende tobakstype er den nævnte toldpræferenceordning imidlertid i 1974 gjort anvendelig midlertidigt, og det synes hensigtsmæssigt også i 1975 at anvende denne ordning;

Fællesskabet bør derfor for året 1975 åbne et fællesskabstoldkontingent for rå eller ufabrikeret tobak af sorten »Virginia flue-cured« med oprindelse i de i bilaget opregnede lande og territorier inden for 30 000 tons og til en told på 11,5 % med en opkrævning af mindst 14 regningsenheder og højst 16,5 regningsenheder pr. 100 kilogram nettovægt;

i henhold til protokol nr. 23, som er bilagt tiltrædelsesakten [2], skal den generelle toldpræferenceordning anvendes i sin helhed i de nye medlemsstater fra den 1. januar 1974;

imidlertid ville denne ordning føre til, at der i 1975 i de nye medlemsstater for visse af de omhandlede

[1] EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 195.

[2] EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 178.

varers vedkommende skulle anvendes toldsatser, der er højere eller næsten lig med dem, som almindeligvis vil blive anvendt af de nye medlemsstater over for tredjelande på grundlag af bestemmelserne i ovennævnte akt; en sådan situation ville hverken være i overensstemmelse med ordningen med generaliserede præferencers ånd eller bogstav; med henblik på også for disse varers vedkommende at opretholde en tilsvarende præferencemargen bør det sikres, at de belægges med en lavere told efter retningslinjer, der er inspireret af det princip, at der i de nye medlemsstater skal opretholdes en præference svarende til den, der består mellem satserne i den fælles toldtarif og de i artikel 1 anførte satser; med henblik på i overensstemmelse med præferenceordningens målsætning at yde de udviklingslande, der er omfattet af denne, den bedst mulige behandling, bør de i ovennævnte artikel 1 anførte toldsatser også anvendes i alle tilfælde, hvor det viser sig, at de toldsatser, der fremkommer ved ovennævnte beregningsmåde, er højere;

dette toldkontingent bør forbeholdes for varer med oprindelse i de omhandlede lande og territorier; begrebet »varer med oprindelse i« fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet »varer med oprindelse i« [1];

der bør sikres stadig og lige adgang for alle importører i Fællesskabet til det nævnte kontingent og vedvarende anvendelse af de for dette fastsatte satser for alle indførsler af de pågældende varer til alle medlemsstater, indtil dette kontingent er opbrugt; en ordning for udnyttelse af dette fællesskabstoldkontingent på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til de ovennævnte principper; med henblik herpå og inden for denne udnyttelsesordning kan de faktiske afskrivninger på kontingentet ikke ske for andre varer end de, der er forevist i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat;

på grundlag af de foreliggende statistiske data, som kun dækker en forholdsvis kort periode, og som bør afvejes under hensyntagen til de prognoser, der kan foretages for kontingentperioden, kan fordelingen af kontingentkvoterne fastlægges således:

	i tons
Tyskland	2 765
Benelux	2 419
Frankrig	622
Italien	2 000
Danmark	1 588
Irland	1 171
Det forenede Kongerige	19 395;

uden at påvirke det pågældende toldkontingents fællesskabskarakter synes det muligt foreløbig at fastsætte en anvendelsesordning baseret på en enkel fordeling mellem medlemsstaterne; yderligere foregriber den ved nærværende forordning foretagne fordeling ikke en tilbagevenden til den almindelige fordelingsordning for fællesskabstoldkontingenter, som indebærer dannelsen af en reserveandel; på dette overgangsstadium synes denne fordeling at kunne finde sted med mængder, som angivet i skemaet ovenfor;

medlemsstaternes andele af fællesskabstoldkontingentet, med hensyn til varighed og størrelse, synes ikke i dette tilfælde at bringe en lige adkomst for Fællesskabets importører til fællesskabstoldkontingentet i fare; af samme grund synes det naturligt at overlade det til hver medlemsstat selv at vælge, hvordan den vil forvalte sin kvota;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteret af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af den kvota, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar og indtil den 31. december 1975 åbnes i Fællesskabet et fællesskabstoldkontingent på 30 000 tons for indførsel af rå eller ufabrikeret tobak af sorten »Virginia flue-cured« henhørende under pos. ex 24.01 B i den fælles toldtarif. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspen-

[1] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

deres satsen til 11,5 % med opkrævning af mindst 14 regningsenheder og højst 16,5 regningsenheder pr. 100 kg nettovægt.

Ved indførsel til Danmark, Irland og Det forenede Kongerige skal der anvendes de toldsatser, der fremkommer ved, efter at have reduceret med 60 % den forskel, der på den ene side består mellem den laveste toldsats, der anvendes den 1. januar 1972 over for de i bilaget omhandlede udviklingslande og på den anden side den fælles toldtarif, at multiplicere de sidstnævnte toldsatser med en koefficient der er lig med den præferencemargen, der består mellem de i stk. 1 anførte toldsatser og dem, der skal anvendes efter den fælles toldtarif.

Dog skal de i stk. 1 anførte toldsatser anvendes, når de toldsatser, der fremkommer ved ovennævnte beregning, er de højeste.

2. Dette toldkontingent er forbeholdt varer med oprindelse i de lande og territorier, som er opregnet i bilaget. Dog kan indførsler, som allerede er fritaget for toldafgifter ifølge en anden toldpræferenceordning, indrømmet af Fællesskabet, ikke afskrives på dette toldkontingent.

Med henblik på denne forordnings anvendelse fastlægges begrebet »varer med oprindelse i« efter fremgangsmåden i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 802/68.

For adgang til indførsel under dette toldkontingent kræves der forelæggelse af et ægthedscertifikat opført i oprindelsescertifikatet og udstedt efter fremgangsmåden i andet afsnit.

Artikel 2

Det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent deles i kvoter, som for hver medlemsstat svarer til det nedenfor anførte beløb, som er angivet ud for dem:

	i tons
Tyskland	2 765
Benelux	2 419
Frankrig	662
Italien	2 000
Danmark	1 588
Irland	1 171
Det forenede Kongerige	19 395.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til den kvote, som tildeles dem.

2. Den faktiske udnyttelsesgrad af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførslerne af de pågældende varer, som er forevist i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede regler.

3. En vare kan kun omfattes af toldkontingentet, hvis det i stk. 2 omhandlede oprindelsescertifikat forevises inden genindførelse af toldopkrævningen.

Artikel 4

Medlemsstaterne underretter månedligt Kommissionen om de indførsler af den pågældende vare, som faktisk er afskrevet på deres kvoter både i værdi, udtrykt i regningsenheder, og i mængde, udtrykt i tons.

Artikel 5

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at sikre, at de foregående bestemmelser overholdes.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 1974

På Rådets vegne

J. SAUVAGNARGUES

Formand

BILAG

Liste over udviklingslande og -territorier, der er omfattet af generelle toldpræferencer

SELVSTÆNDIGE LANDE

Afghanistan
Algeriet
Argentina
Bahamaøerne
Bahrein
Bangla Desh
Barbados
Bhutan
Bolivia
Botswana
Brasilien
Burma
Burundi
Cameroun
Chile
Colombia
Folkerepublikken Congo
Costa Rica
Cuba
Cypern
Dahomey
Den arabiske Republik Ægypten
Den arabiske Republik Yemen
Den centralafrikanske Republik
Den demokratiske Folkerepublik Yemen
Den dominikanske Republik
Elfenbenskysten
Føderationen af arabiske Emirater:
- Abu Dhabi
- Dubai
- Ras-al-Khaimah
- Fujairah
- Ajman
- Sharjah
- Umn al Quaiwan

Ecuador
El Salvador
Etiopien
Fijiøerne
Gabon
Gambia
Ghana
Guatemala
Guinea
Guyana
Haiti
Honduras
Indien
Indonesien
Irak
Iran
Jamaica
Jordan
Jugoslavien
Kenya
Khmeriske Republik (Cambodia)
Kuwait
Laos
Lesotho
Libanon
Liberia
Libyen
Madagascar
Malawi
Malaysia
Maldiverne
Mali
Marokko
Mauritanien
Mauritius
Mexico
Nauruøerne
Nepal
Nicaragua
Niger
Nigeria
Oman
Pakistan
Panama
Paraguay
Peru
Philippinerne
Qatar
Republikken Vietnam
Rwanda
Saudi Arabien
Senegal
Sierra Leone
Singapore
Somalia
Sri Lanka
Sudan
Swaziland
Sydkorea
Syrien
Tanzania
Tschad
Thailand
Togo
Tonga
Trinidad og Tobago
Tunesien
Uganda
Uruguay
Venezuela
Vestsamoa
Zaïre
Zambia
Ækvatorial Guinea
Øvre Volta

LANDE OG TERRITORIER

der hører under, administreres af eller hvis udenrigsforhold helt eller delvis varetages af medlemsstater af Fællesskabet eller tredjelande

Afar og Issa (Territoriet)
Angola (herunder Cabinda)
Australsk Antarktis Territorium
Nederlandske Antiller
Belize
Bermudaøerne
Britisk Antarktis Territorium
Brunei
Caymanøerne med tilliggende øer
Kapverdiske øer
Cocos-øerne (Keeling)
Comorerne
Cornøerne og Swanøerne
Winward øerne [1]
Falklandsøerne med tilliggende områder
Gibraltar
Portugisisk Guinea
Heardøen og McDonald-øerne
Hong Kong
Juleøen
Stillehavsøer administreret af Amerikas forenede Stater eller under disse mynderskab [2]
Leeward øerne [3]
Macao
Mocambique
Nordfolkøen
Ny Kaledonien og tilhørende områder
Britisk Oceanien [4]
Papua
Fransk Polynesien
Øerne Principe og São Tomé
Øerne Wallis og Futuna
St. Pierre og Miquelon
St. Helena (herunder Ascension, Diego Alvarez eller Gough, Tristan da Cunha)
Seychellerne (herunder Admirantøerne)
Sikkim
Surinam
Sydpolarlandene og Antarktis (fransk)
Britiske territorier i Det indiske Ocean (Aldabra, Farquhar, Tchagosøerne, Desrochesøerne)
Territorier under New-Zealand (Cookøerne, Niueøerne, Tokelaøerne, øen Ross)
Spanske territorier i Afrika
Portugisisk Timor
Turks- og Caicosøerne
Jomfruøerne (hørende under De forenede Stater) (øerne St. Croix, St. Thomas, St. John etc.

Bemærkning: Der kan senere blive tale om ændring af ovenstående lister på grund af forandringer i landes eller territoriers internationale status.

---

[1] Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent.
[2] De Stillehavsøer, der administreres af De forenede Stater, omfatter: Guam, amerikansk Samoa (herunder Swains), Midwayøerne, øerne Johnston og Sand, øen Wake; øerne under formynderskab: Carolinerne, Marianneøerne og Marshalløerne.
[3] Antigua, Montserrat, St. Christophe og Nevis, Anguilla, britiske Jomfruøer.
[4] Gilbert- og Ellisøerne, De britiske Salomonøer, Kondomiet Ny-Hebriderne og Pitcairn.